اخبار

تاکید ایران و عمان بر گسترش همکاری‌های دوجانبه

وزیر کشور عمان در دیدار با لاریجانی دعوت رسمی از وی برای سفر به مسقط را مطرح و این دعوت را گامی مهم در مسیر تعمیق همکاری‌های راهبردی میان دو کشور دانست.

به گزارش ایسنا، «حمود بن فیصل البوسعیدی»، وزیر کشور عمان، در رأس هیأتی بلندپایه امروز (دوشنبه) با «علی لاریجانی»، دبیر شورای عالی امنیت ملی جمهوری اسلامی ایران، در محل این شورا دیدار و گفت‌وگو کرد.

در این دیدار، دو طرف با تأکید بر ارتقای مناسبات اقتصادی، بر گسترش همکاری‌های دوجانبه در حوزه‌های سیاسی، امنیتی و نظامی و همچنین تقویت هماهنگی‌های منطقه‌ای برای تأمین منافع مشترک تأکید کردند.

وزیر کشور عمان در این دیدار دعوت رسمی از لاریجانی برای سفر به مسقط را مطرح کرد و این دعوت را گامی مهم در مسیر تعمیق همکاری‌های راهبردی میان دو کشور دانست.

دبیر شورای عالی امنیت ملی نیز با اشاره به نقش سازنده و متوازن عمان در تحولات منطقه‌ای، بر ضرورت بهره‌گیری از ظرفیت‌های گسترده دو کشور برای توسعه همکاری‌های اقتصادی و امنیتی در سطوح راهبردی تأکید کرد.

زلنسکی به ترامپ:

تحریم روسیه کافی نیست؛ موشک دوربرد به ما بدهید!

رئیس‌جمهور اوکراین هشدار داد که تحریم‌های جدید آمریکا علیه روسیه بدون ارسال موشک‌های دوربرد به کی‌یف، قادر به وادار کردن مسکو به مذاکره نخواهد بود.

به گزارش ایسنا، «ولودیمیر زلنسکی» رئیس‌جمهور اوکراین گفت: تحریم‌های جدیدی که از سوی «دونالد ترامپ» همتای آمریکایی وی علیه روسیه اعمال شده، قدرت نظامی مسکو را تضعیف می‌کند، اما برای وادار کردن کرملین به نشستن پشت میز مذاکره کافی نیست، مگر اینکه با ارسال موشک‌های دوربرد به اوکراین همراه باشد.

زلنسکی در گفت‌وگویی اختصاصی با خبرگزاری «آکسیوس»، ۲ هفته اخیر را «گیج‌کننده و پرتنش» توصیف کرد. در ۱۷ اکتبر او در یک دیدار تنش‌آلود در کاخ سفید با مخالفت ترامپ در خصوص تحویل موشک‌های تاماهاوک روبه‌رو شد، اما چند روز بعد، ترامپ نشست خود با «ولادیمر پوتین» رئیس‌جمهور روسیه را لغو کرد و برای نخستین‌بار در دوره دوم ریاست جمهوری‌اش تحریم‌هایی علیه روسیه وضع کرد؛ اقدامی که زلنسکی از آن استقبال کرد اما آن را ناکافی دانست.

رئیس‌جمهور اوکراین در مصاحبه ۳۵ دقیقه‌ای تلفنی خود با آکسیوس گفت این تحریم‌ها «تأثیرگذار خواهد بود»، اما هشدار داد تا وقتی فشار بیشتری وارد نشود، پوتین عقب‌نشینی نخواهد کرد. او گفت ترامپ نگران تشدید درگیری است، اما «اگر مذاکره‌ای صورت نگیرد، تشدید درگیری به هر حال رخ خواهد داد». وی افزود: «اگر پوتین متوقف نشود، باید چیزی باشد که او را متوقف کند. تحریم یکی از این سلاح‌هاست، اما ما به موشک‌های دوربرد هم نیاز داریم.»

زلنسکی به آکسیوس گفت که دیدار کاخ سفید با وجود بحث‌های داغ درباره چارچوب یک توافق صلح و درخواست او برای موشک‌ها، «سازنده» بوده است. او گفت که ترامپ می‌خواست به روسیه فشار وارد کند، اما نه تا حدی که «پنجره دیپلماسی بسته شود.»

وی همچنین در این گفت‌وگو اشاره کرد که یک امتیاز بزرگ به روسیه داده است: پذیرش پیشنهاد ترامپ مبنی بر «انجماد خطوط نبرد کنونی» به‌عنوان شرط پایه مذاکرات. او گفت: «فکر می‌کنم موضع همدیگر را فهمیدیم. ترامپ گفت باید وضعیت فعلی را منجمد کنیم و گفت‌وگو کنیم.» ترامپ بعداً به‌طور علنی این ایده را تأیید کرد. اما پس از آنکه پوتین در موضع حداکثری خود باقی ماند و تماس اخیر وزرای خارجه آمریکا و روسیه نیز بی‌نتیجه به اتمام رسید، ترامپ تغییر مسیر داد، نشست را لغو کرد و تحریم‌ها را فعال نمود.

زلنسکی در ادامه با بیان اینکه تحریم‌های آمریکا علیه شرکت‌های نفتی روسیه می‌تواند صادرات نفت را تا ۵۰ درصد کاهش دهد، ابراز امیدواری کرد که «تحریم‌های ثانویه جدید» و «اقدامات موازی از کنگره» نیز این فشار را بیش از پیش تشدید کند.

ترامپ با ادعای مبارزه با مواد مخدر چه اهدافی را دنبال می کند؟

تلاش آمریکا برای تغییر در ونزوئلا

استاد ژئوپلیتیک دانشگاه با اعتقاد به این که «فشارهای آمریکا به ونزوئلا از زمان حکومت بولیوارها و بیش از ۲ دهه است آغاز شده» گفت: اما در حقیقت ترامپ تلاش دارد اوج نفوذ چین را در آمریکای لاتین به ویژه ونزوئلا از بین ببرد. آمریکا در سطح جهانی با چین مبارزه می‌کند و سعی دارد رشد این کشور را کاهش دهد.

در دریای کارائیب با تهدیدی جدی مواجه‌هستیم؛ تجهیزات‌هوایی و دریایی ایالات متحده در حال گسترشند،اما ما بدون ترس به کار خود ادامه می‌دهیم

به گزارش ایسنا، طی هفته‌های اخیر ایالات متحده با ادعای قاچاق مواد مخدر از مبادی ونزوئلا اقداماتی را علیه دولت این کشور آغاز کرده و این سلسله رویکردها با حضور نیروهای نظامی و تجهیزات جنگی آمریکا ادامه دارد.

با توجه به این مباحث در روزهای اخیر شبکه خبری سی‌ان‌ان گزارش داد که ترامپ ممکن است مسیرهای قاچاق مواد مخدر را هدف قرار دهد. رئیس‌جمهور آمریکا نیز دستور اعزام یک گروه ناو هواپیمابر تهاجمی را به منطقه کارائیب صادر کرد. اعزام ناو هواپیمابر برای دولت آمریکا اقدامی مهم محسوب می‌شود و معمولاً نشانگر آغاز عملیات نظامی در مقیاس بزرگ‌تر است.

اقدامات آمریکا با واکنش تعدادی از کشورهای آمریکای لاتین نیز مواجه شده است، «سلسو آمورِیم» مشاور ویژه «لولا داسیلوا» رئیس‌جمهور برزیل در سایه تنش‌های بین واشنگتن و کاراکاس معتقد است نمی‌توانیم مداخله خارجی را قبول کنیم؛ چرا که این مسئله منجر به خشم بزرگی می‌شود. این اقدام احتمالا مشکلات آوارگان را برای برزیل و کلمبیا ایجاد می‌کند و منجر به افراط‌گرایی سیاسی در تمام قاره می‌شود.

در همین حال، «ولادیمیر پادرینو لوپز» وزیر دفاع ونزوئلا با هشدار نسبت به افزایش تهدیدات نظامی آمریکا در منطقه کارائیب و همچنین علیه ونزوئلا به بهانه مبارزه با مواد مخدر، تأکید کرد که کشورش با وجود فشارها و ارعاب‌ها، به مسیر خود ادامه خواهد داد و متوقف نخواهد شد. او با اشاره به تحرکات نظامی آمریکا در منطقه گفت: «در دریای کارائیب با تهدیدی جدی مواجه هستیم؛ تجهیزات هوایی و دریایی ایالات متحده در حال گسترشند، اما ما بدون ترس به کار خود ادامه می‌دهیم.»

با این حال، او تأکید کرد که کشورش خواهان جنگ نیست. پادرینو گفت: «ما جنگ‌طلب نیستیم و از جنگ خوشمان نمی‌آید. ما مبارز هستیم، اما طرفدار صلح و دوستدار آرامش هستیم.»

«عبدالرضا فرجی‌راد» استاد ژئوپلیتیک دانشگاه در گفت‌وگو با ایسنا در تحلیلی نسبت به اقدامات ایالات متحده در ارتباط با ونزوئلا اظهار داشت: ترامپ از یک طرف با توجه به روحیه تهاجمی که دارد و از سوی دیگر تفکر تجاری و این‌که باید کشورهایی که دارای منافعی بوده و در یک برهه زمانی با آمریکا روابط صمیمی داشتند، اکنون نیز این منافع را به ایالات متحده برسانند، اقداماتی را در ارتباط با ونزوئلا آغاز کرده است.

از زمان حکومت بولیوارها ونزوئلا از دست آمریکا خارج شد

وی تصریح کرد: ونزوئلا بیش‌ترین منابع نفتی را در اختیار دارد بعد از آن کشورهایی مانند عربستان، روسیه، ایران و ... هستند، علاوه بر ذخایر نفتی منابع دیگری مانند طلا و معادن نیز در ونزوئلا وجود دارد و این‌ها برای شخصی مانند ترامپ وسوسه‌انگیز است، ضمن این‌که از زمان حکومت بولیوارها و حضور چاوز و ... ونزوئلا از دست آمریکا خارج شد و طبیعتا آمریکایی‌ها تضاد خود را با حکومت بولیوارها، چاوز و بعد هم مادورو شروع کردند. این استاد دانشگاه همچنین بیان کرد:چندین انتخاباتی هم که برگزار شد، گفتند تقلب صورت گرفته است، درواقع بیش از دو دهه است که در سطح جهانی فشارها را شروع کرده‌اند و اکنون نیز ادامه دارد و در حال حاضر نیز ترامپ با هدف قرار دادن مادورو این موضوع را دنبال می‌کند به بهانه این‌که از این منطقه و کشورهایی مانند ونزوئلا و کلمبیا مواد مخدر وارد آمریکا می‌شود.

اعطای جایزه نوبل به خانم «ماریا کورینا ماچادو» بی‌حساب کتاب نبود

فرجی‌راد افزود: در واقع بحث مواد مخدر نیست، بحث این است که حکومت در منطقه تغییر کند حتی اعطای جایزه نوبل به خانم «ماریا کورینا ماچادو» بی‌حساب کتاب نبود، اما نکته مهم مساله استراتژیک است. ترامپ تلاش دارد اوج و نفوذ چین را در این منطقه از بین ببرد. آمریکا در سطح جهانی با چین مبارزه می‌کند و سعی دارد رشد این کشور را کاهش دهد. چین به‌عنوان کشور رقیب آمریکا در ونزوئلا نفوذ دارد البته روسیه هم چنین نقش مشابهی دارد، اما نه به اندازه چینی‌ها، زیرا فاصله اقتصادی آمریکا و روسیه خیلی زیاد است.

وی همچنین اظهار کرد: چین برای آمریکا یک رقیب اقتصادی بوده و ممکن است در یک دهه آینده کاملا سرآمد شود، لذا ترامپ با این‌که مادورو حاضر شد امتیازاتی را در مورد بهره برداری معادن به ترامپ دهد اما او دست بردار این مساله نیست و به دنبال این است که حکومت را در ونزوئلا تغییر دهد از این رو اکنون در مسائلی مانند ماهی‌گیرها فشارهایی را اعمال کرده‌اند اما در حقیقت هواپیماها و نیروهای نظامی را در اطراف ونزوئلا مستقر کرده‌اند.

این دیپلمات پیشین کشورمان در ادامه بیان داشت: این احتمال وجود دارد ترامپ حملاتی را آغاز کند تا با توجه به مخالفینی که مادورو در داخل ونزوئلا دارد، منجر به یک شورش داخلی در کشور شده و حکومت تغییر کند.

فرجی‌راد با تاکید بر این‌که «مساله اصلی آمریکا، در ارتباط با موضوعات این منطقه، چین است»، گفت: مدتی پیش هم دیدیم آمریکا فشارهایی را به پاناما وارد کرد که متعلق به آن‌هاست و ... اما وقتی پاناما برخی از قراردادها با چین را لغو کرد، ترامپ دست از سر پاناما برداشت ، به نظر می‌رسد این‌جا نیز همین‌طور است او می‌خواهد دست چین کوتاه شود و اگر مادورو بگوید تمام قراردادها و فعالیت‌ها با چین را کاهش داده و حتی رابطه تجاری و سیاسی را قطع می‌کند، در چنین شرایطی ممکن است ترامپ راضی شود.

هدف آمریکا کاهش نقش چین و عدم دسترسی آن‌ها به منابع نفتی ونزوئلاست

این استاد ژئوپلیتیک دانشگاه با بیان این که «هدف آمریکا کاهش نقش چین و عدم دسترسی آن‌ها به منابع نفتی ونزوئلاست»، گفت: حتی در این رابطه آمریکا، به کلمبیا نیز با ادعای قاچاق مواد مخدر اعمال فشار دارد، علاوه بر این ترامپ از ناحیه کنگره هم تحت فشار است و تلاش دارد از کنگره مجوز بگیرد، اما اخیرا کنگره قانونی را مورد بررسی قرار داد که ترامپ حمله‌ای به ونزوئلا و یا کشور دیگری نداشته باشد.

وی افزود: بنابراین ترامپ تلاش می‌کند تا این مجوز را از کنگره بگیرد و یا این که به نحوی عمل کند که دولت ونزوئلا تضعیف شود، اما اسم آن حمله نباشد، لذا به نظر من فشارهایی که به ترامپ می‌آورند چه رسانه‌ها و یا شخصیت‌های حزبی خیلی اثرگذار نیست، زیرا ترامپ هدف‌گذاری خود یعنی همان کوتاه کردن دست چین را مشخص کرده و به آن سمت پیش می‌رود.

بررسی دلایل قدرت گرفتن پوپولیسم راست‌گرا

آیا جهان در حال تماشای مرگ آرام دموکراسی است؟

پژوهش جدید مرکز «پیو» نشان می‌دهد اعتماد به دموکراسی در جهان به‌ویژه در آمریکا، به‌شدت فرو ریخته است. بحران کنونی دیگر مدیریتی نیست، بلکه «ایمانی» است؛ مردم نه‌فقط از عملکرد دولت‌ها، بلکه از خودِ قواعد بازی دموکراتیک سرخورده‌اند. نهادهایی که روزی بی‌طرف تلقی می‌شدند، اکنون سیاسی و جانبدار دیده می‌شوند. این فروپاشی اعتماد زمینه‌ساز صعود پوپولیسم به‌ویژه راست‌گرای انتقام‌جو شده است. احیای دموکراسی، نه با اصلاحات اقتصادی، بلکه با بازسازی ایمان و اعتماد عمومی ممکن است.

به گزارش فارو فرید زکریا، ستون نویس روزنامه واشنگتن پست و مجری شبکه سی.ان.ان در روزنامه واشنگتن پست، می نویسد: اگر این روزها هنگام تماشای اخبار احساس می‌کنید چیزی در سیاست از هم گسیخته است، تنها نیستید. بر اساس پژوهش جدید مرکز تحقیقات پیو، در میان ۲۳ کشور، به‌طور میانگین ۵۸ درصد از بزرگسالان از عملکرد دموکراسی در کشور خود ناراضی هستند. در ایالات متحده این رقم از ۶۰ درصد فراتر می‌رود و در ایتالیا و فرانسه، حدود هفت نفر از هر ده نفر چنین نظری دارند. مردم هنوز دموکراسی را به استبداد ترجیح می‌دهند، اما ناامیدی از نظام‌های دموکراتیک اکنون به پدیده‌ای جهانی تبدیل شده است. بسیاری از نسل‌های قدیمی‌تر این وضعیت را با دهه ۱۹۷۰ مقایسه می‌کنند؛ زمانی که دموکراسی‌های غربی نیز در بحران اعتماد و کارآمدی فرو رفته بودند. در آمریکا، تورم افسارگسیخته، جنگ ویتنام و رسوایی واترگیت، اعتماد عمومی به نهادهای حاکم را از میان برده بود. اندیشمندانی چون ساموئل هانتینگتون درباره «بحران قابلیت حکمرانی در دموکراسی» هشدار می‌دادند و دنیل بل معتقد بود سرمایه‌داری در حال فرسایش همان فضیلت‌هایی است که بقای آن را تضمین می‌کردند. اما در دهه ۱۹۸۰ ورق برگشت. اصلاحات اقتصادی، جهش فناورانه و رشد بهره‌وری، بار دیگر امید را به جوامع بازگرداند. کمتر از یک دهه بعد، فروپاشی کمونیسم و گسترش لیبرال‌دموکراسی در جهان، نشانه پیروزی دوباره الگوی دموکراتیک بود. به‌نظر می‌رسد بحران دهه ۷۰ در واقع پیش‌درآمدی بر نوسازی و تجدید حیات دموکراسی‌های غربی بود.

با این حال، بحران امروز ماهیتی به‌مراتب ژرف‌تر دارد. بحران دهه ۷۰ بحرانی مدیریتی بود: دولت‌ها کارآمدی لازم را نداشتند، اما مردم همچنان به مشروعیت نظام ایمان داشتند. در آن دوران، دادگاه عالی از احترام برخوردار بود، کنگره توان قانون‌گذاری مؤثر داشت و رسانه‌ها مرجعیت اجتماعی خود را حفظ کرده بودند. مردم از حکومت ناکارآمد گلایه داشتند، اما خواهان اجرای بهتر قانون بودند نه این که آن را انکار کنند.

امروز اما مشکل اصلی از جنس ایمان است نه عملکرد. فروپاشی اعتماد به نهادها جای خود را به تردید نسبت به خودِ قواعد بازی داده است. جامعه نه فقط از ناکارآمدی دولت، بلکه از بنیان‌های نظام دموکراتیک سرخورده است. این همان نقطه‌ای است که بحران کارکردی گذشته به بحران ایمانی امروز تبدیل شده است ؛ بحرانی که نه با اصلاحات اقتصادی یا تغییر دولت، بلکه تنها با بازسازی بنیادین اعتماد عمومی قابل ترمیم خواهد بود.

از بی‌طرفی نهادها تا جذابیت صداقت عریان ترامپ

امروز، نهادهای اصلی ایالات متحده از دادگاه‌ها و رسانه‌ها گرفته تا دانشگاه‌ها و حتی نظام انتخاباتی در نگاه بخش بزرگی از مردم دیگر بی‌طرف و قابل اعتماد نیستند. میزان اعتماد به دولت فدرال به حدود ۲۰ درصد سقوط کرده و رضایت از عملکرد کنگره در پایین‌ترین سطح تاریخی خود یعنی حدود ۱۵ درصد یا کمتر قرار دارد. در حالی‌که در دهه ۱۹۷۰ نزدیک به سه‌چهارم مردم به رسانه‌ها اعتماد داشتند، اکنون این رقم به کمتر از یک‌سوم کاهش یافته است. بحران امروز، بیش از آن‌که در ناکارآمدی نهادها باشد، در فروپاشی انسجام اجتماعی و اعتماد عمومی ریشه دارد. نهادهایی که زمانی به سبب ماهیت غیرشخصی و قانون‌محورشان از احترام عمومی برخوردار بودند، امروز در چشم جامعه به بازیگران سیاسی تبدیل شده‌اند. مردم دیگر قاضی، روزنامه‌نگار یا استاد دانشگاه را نماینده عدالت، حقیقت یا دانش نمی‌دانند، بلکه آنان را بخشی از صف‌آرایی سیاسی می‌پندارند. در قسمت نخست پادکست مایکل لوئیس، او پدیده‌ای در ورزش را مثال می‌زند: تماشاگرانی که با فریاد «داور افتضاح!» اعتراض می‌کنند، در حالی‌که دقت داوری در عصر فناوری هرگز تا این حد بالا نبوده است. مسئله، عملکرد نیست؛ ادراک است. وقتی مردم باور کنند داور جانبدار است، هیچ میزان از دقت و صحت نمی‌تواند اعتماد را بازگرداند. همین منطق در سیاست، رسانه و قانون نیز مصداق دارد: وقتی «داوران جامعه»، نهادهای قضاوت‌کننده و ناظر جانبدار یا مبهم به نظر آیند، کل بازی دموکراسی بی‌اعتبار می‌شود.

لوئیس نتیجه می‌گیرد که افزایش شفافیت و پاسخگویی، الزاماً به احیای اعتماد نمی‌انجامد؛ گاهی شفافیت بیش از آن‌که اعتماد بیافریند، جانبداری‌ها را آشکارتر می‌کند و در نتیجه بی‌اعتمادی را تعمیق می‌بخشد. در چنین فضایی است که می‌توان جذابیت دونالد ترامپ را درک کرد. او به‌عنوان رئیس‌جمهور، تظاهر به بی‌طرفی را کنار گذاشت و آشکارا شخصی، جانبدارانه و حتی تهاجمی عمل کرد. برای هوادارانش، این رفتار نه نشانه خودکامگی بلکه نمایش صداقت بود. در جهانی که همه چیز آلوده به سوگیری دیده می‌شود، «جانبداریِ صادقانه» به مراتب پذیرفتنی‌تر از «بی‌طرفیِ ریاکارانه» جلوه می‌کند. این منطق وارونه، تصویری تلخ از سیاست امروز ارائه می‌دهد: دموکراسی دیگر نه به‌خاطر ضعف کارآمدی، بلکه به‌دلیل فرسایش اعتماد به داورانش در حال فروپاشی است. وقتی مردم به داور اعتماد نداشته باشند، هیچ قاعده‌ای نمی‌تواند بازی را منصفانه نگه دارد.

از صعود پوپولیسم انتقام‌جو تا بحران اخلاقی نهادهای سیاسی غرب

در پژوهشی منتشرشده در سال ۲۰۲۳، سونگ این کیم و پیتر ای. هال الگوی تازه‌ای از رفتار سیاسی در دموکراسی‌های معاصر را ترسیم کرده‌اند: هرگاه مردم احساس کنند نظام سیاسی‌شان ناعادلانه یا جانبدار است، از سازوکارهای بی‌طرفانه فاصله می‌گیرند و به‌سوی حکمرانی شخصی و مستقیم گرایش پیدا می‌کنند. در چنین شرایطی، رهبرانی که خود را «مبارز» نشان می‌دهند نه «داور»، و آشکارا به نهادهایی چون دادگاه‌ها، رسانه‌ها و بوروکراسی‌ها حمله می‌کنند، مشروعیت خود را دقیقاً از طریق طغیان علیه تظاهر نظام به عدالت به‌دست می‌آورند. ظهور دونالد ترامپ نیز نماد همین شکاف است؛ شکافی میان دو گونه پوپولیسم که هر یک از دل نارضایتی برخاسته‌اند اما ریشه‌های متفاوتی دارند:

الف - پوپولیسم راست‌گرا زمانی اوج می‌گیرد که مردم بی‌عدالتی را شخصی تجربه می‌کنند؛ هنگامی‌که احساس می‌کنند شغل، درآمد یا آینده‌شان به ناحق از آنان گرفته شده است. در این حالت، خشم آنان متوجه نخبگان، مهاجران و «بیگانگان» می‌شود.

ب - پوپولیسم چپ‌گرا زمانی رشد می‌کند که مردم بی‌عدالتی را اجتماعی می‌دانند؛ یعنی معتقدند جامعه به دیگران ظلم می‌کند، نه فقط به خودشان و در نتیجه به وعده‌های بازتوزیع، عدالت اجتماعی و همبستگی دل می‌بندند.

اخبار

الجزیره:

افغانستان و پاکستان به توافق رسیدند

یک منبع دولتی افغانستانی اعلام کرد هیئت‌های افغانستان و پاکستان در مذاکرات استانبول به توافق‌هایی درباره مسائل اصلی دست یافتند.

به گزارش ایسنا، یک منبع دولتی افغانستانی روز دوشنبه اعلام کرد هیئت‌های افغانستان و پاکستان در مذاکرات استانبول به توافق‌هایی درباره مسائل اصلی دست یافتند.

این منبع به الجزیره گفت: بیانیه مشترکی درباره تمدید آتش‌بس، بازگشایی مسیرها و آزادی اسرا صادر خواهد شد. رسانه‌های پاکستان یکشنبه گزارش داده بودند که دومین روز مذاکرات بین هیئت‌های طالبان و پاکستان در استانبول در مورد آتش‌بس بدون نتیجه‌ای خاص و تنها با توافق برای ادامه مذاکرات در روزهای آینده به پایان رسید.

تنش‌ها بین پاکستان و افغانستان ۱۲ اکتبر به شدت افزایش یافت. پاکستان حملاتی را علیه پاسگاه‌های مرزی طالبان انجام داد. دو طرف ادعا کردند که در درگیری‌های مرزی یک هفته‌ای که به صورت پراکنده رخ می‌داد، ده‌ها نفر از دو طرف کشته شدند. مذاکرات استانبول ادامه نشست قبلی در دوحه است که در آن دو طرف پس از بیش از یک هفته خشونت مرزی، با آتش‌بس فوری موافقت کردند. علیرغم اینکه آتش‌بس تاکنون برقرار بوده است، بی‌اعتمادی همچنان عمیق است. ناظران دیپلماتیک می‌گویند مذاکرات استانبول با هدف ایجاد سازوکاری رسمی برای مدیریت همکاری‌های امنیتی و جلوگیری از تکرار درگیری‌هایی است که تقریباً هر دو طرف را به سمت درگیری گسترده‌تر سوق داد.

مقاومت‌فلسطین:

کمبود امکانات مانع تحویل اجساد اسرای صهیونیست است

یکی از رهبران مقاومت فلسطین امروز دوشنبه تاکید کرد که کمبود امکانات لازم برای جستجو و بیرون آوردن اجساد، مانع تحویل اجساد اسرای صهیونیست‌است.

به گزارش ایسنا، یکی از رهبران مقاومت فلسطین امروز اظهار کرد: جنبش حماس و سایر گروه‌های فلسطینی تلاش‌های بسیاری را در پیش گرفته‌اند تا در سریع‌ترین زمان ممکن اجساد اسرای رژیم اشغالگر را بیرون آورده و تحویل دهند.

این منبع در مقاومت فلسطین به الجزیره گفت: تنها مانع موجود در این راه، کمبود امکانات و تجهیزات لازم است. او افزود: در صورتی که سازوکارها و امکانات فراهم باشد، احتمالا تعداد قابل توجهی از اجساد اسرای رژیم اشغالگر را بیرون خواهیم آورد. پیشتر شبکه ۱۲ تلویزیون رژیم صهیونیستی به نقل از یکی از مسوولان این رژیم، جنبش حماس را تهدید کرد. این مسوول صهیونیست ادعا کرد: «در صورتی که حماس تا عصر امروز پیشرفتی در روند تحویل اجساد نداشته باشد، در اقدامات خود بازنگری خواهیم کرد، زمان می‌گذرد و صبر ما نیز رو به پایان است، ما در حال بررسی راهکارهایی در صورت عدم بازگشت اجساد هستیم.» رژیم صهیونیستی مدعی است که حماس از محل بیشتر ۱۳ جسد باقی مانده در نوار غزه اطلاعات داشته و قادر به تحویل آن‌هاست اما برای اینکه زمان بخرد، وقت‌کشی می‌کند. این مسوول صهیونیست در ادامه نیز مدعی شد، «حماس وقت‌کشی می‌کند تا مرحله اول قرارداد طولانی شود.» این در حالی است که برخی از مسوولان رژیم صهیونیستی اذعان کردند که تعدادی از اجساد اسرا احتمالا در منطقه‌ای در داخل خط زرد که نیروهای ارتش این رژیم مستقر هستند، قرار دارند. شبکه عبری «کان» نیز اعلام کرد که موقعیت اجساد چهار اسیر صهیونیست در نوار غزه نامعلوم است و با وجود عملیات‌های میدانی مستمری که صلیب سرخ و حماس برای جستجوی اجساد انجام می‌دهند و ورود نیروهای مصری برای کمک به این عملیات‌ها، آنها هنوز کشف نشده‌اند. مرحله اول توافق پایان جنگ در غزه شامل برقراری آتش‌بس و تبادل اسرا میان ۲ طرف دهم اکتبر جاری آغاز شد. از ۱۳ اکتبر نیز حماس ۲۰ اسیر زنده صهیونیست را در کنار اجساد ۱۶ اسیر صهیونیست دیگر تحویل داده و اکنون ۱۲ جسد باقی مانده است. حماس تاکید دارد که می‌خواهد این کار هر چه زودتر به اتمام رسیده و این پرونده بسته شود اما با توجه به ویرانی‌های گسترده در نوار غزه، برای یافتن سایر اجساد و بیرون آوردن آنها به تجهیزات ویژه و زمان بیشتری نیاز دارد. در حملات رژیم صهیونیستی به نوار غزه از هفتم اکتبر ۲۰۲۳ تا امروز ۶۸ هزار و ۵۲۷ فلسطینی به شهادت رسیده و ۱۷۰ هزار و ۳۹۵ فلسطینی دیگر زخمی شدند، همچنین در این حملات ۹۰ درصد زیرساخت‌های نوار غزه ویران شدند و سازمان ملل هزینه بازسازی آنها را حدود ۷۰ میلیارد دلار تخمین می‌زند.

سفیر چین در تهران:

اسنپ‌بک روند دیپلماتیک مساله هسته‌ای ایران را شدیدا عقب انداخته است

سفیر جمهوری خلق چین در تهران اقدام سه کشور اروپایی برای اجرای اسنپ‌بک را غیر سازنده دانست و گفت: این اقدام منجر به عقب افتادن شدید روند دیپلماتیک مساله هسته‌ای ایران شده است.

به گزارش ایسنا، «زونگ پی‌وو» سفیر چین در ایران در نشست خبری امروز دوشنبه خود که در محل سفارت این کشور در ایران برگزار شد، گفت: شما خبرنگاران علاقه زیادی به توسعه روابط ایران و چین دارید و امروز می‌خواهم از رویداد مهمی صحبت کنم که تاثیر زیادی بر توسعه روابط دوجانبه دارد.

وی با اشاره به چهارمین جلسه عمومی بیستمین کمیته مرکزی حزب کمونیست چین اظهار داشت: در این نشست پیشنهاد برنامه ۵ ساله چین تعیین شده است و روند توسعه به سبک چینی را در برمی‌گیرد. چهاردهمین برنامه ۵ ساله از این جهت مهم است که اولین برنامه سازوکار نوین ساخت و ساز چین را در برمی‌گیرد. این دیپلمات چینی همچنین بیان کرد: کمیته مرکزی حزب کمونیست چین با محوریت آقای شی‌جینپینگ به همه دشواری‌ها غلبه کرده و ضربات کرونا و بحران‌ها را پشت سر گذاشته و دستاوردهای جدیدی به دست آورده‌اند. تنظیم پیشنهادهای برنامه ۵ ساله نیازی برای تحقق نقشه راه بزرگ چین است.

وی افزود: چین می‌خواهد تا سال ۲۰۳۵ مدرن‌سازی کمونیستی را تحقق ببخشد. این سیستم برنامه‌ریزی با برنامه ۵ ساله پنجره مهمی به مدیریت چین با خرد چینی است و برای روند ترویج مدرن‌سازی برای کشورهای در حال توسعه نیز یک الگو را مهیا می‌کند. چین در زمانی که خود را توسعه می‌دهد به کشورهای دیگر نیز سیگنال توسعه مشترک را ارسال می‌کند.

زونگ پی‌وو تصریح کرد: طرف چینی تمایل دارد همراه با طرف ایرانی توافقات انجام شده در دیدار اخیر سران دو کشور را اجرایی کرده و به همکاری در جهت منافع متقابل و برد - برد اصرار دارد تا سعادتی را برای مردم دو کشور به ارمغان بیاورد. سفیر چین در ایران در ادامه درباره برنامه‌های پنج ساله دولت چین گفت: تاکید کنم در این پیشنهادات برای برنامه پنج ساله، برای آینده مشترک بستر تدوین شده که این از اهداف اصلی دیپلماسی چین است. تصور می‌کنم دو کشور ایران و چین دارای برنامه‌های مشترک هستند. برای ترویج جامعه بشر به سرنوشت مشترک نیاز داریم. به زودی چهار ابتکار شی جین‌پینگ، رئیس‌جمهور چین یعنی توسعه جهانی، امنیت جهانی، تمدن جهانی و حکمرانی جهانی را عملی می‌کنیم. این چهار ابتکار در سطح جهانی و همچنین در ایران مورد موافقت قرار گرفته است.

سفیر چین در تهران تصریح کرد: در دیدار روسای جمهور دو کشور، پزشکیان حمایت خود از این چهار ابتکار مهم به ویژه حکمرانی جهانی را اعلام کردند.

وی با اشاره به دیدارش با علی‌اکبر ولایتی گفت: هر زمان با او دیدار می‌کنم از خرد ایشان استفاده می کنم. در این دیدار فرمودند وضعیت فعلی مانند گذشته است. نظرات ایشان با طرف چینی مشابه است، در این تغییرات بزرگ خاصیت برجسته وجود دارد یعنی قدرت هژمونی و یک‌جانبه، لذا می‌بینیم جامعه جهانی با یکجانبه‌گرایی مخالفت دارد چون این راه در نهایت به یک بن‌بست می رسد. اما در تحولات یک قرن گذشته درخواست برای چندجانبه‌گرایی و چند قطبی‌سازی نظام بین‌المللی دیده می‌شود.

زونگ پی وو ادامه داد: چین و ایران با چندجانبه‌گرایی موافق هستند و آن را اجرا می‌کنند و هر دو کشور امیدوارند نظم بین‌المللی برابرتر را ایجاد کنند. در این مورد مواضع مشترک داریم و بنیاد خوبی برای همکاری‌های دو کشور است.

سفیر چین در تهران تصریح کرد: برخی از کشورها مانند آمریکا نه تنها دیوار می‌سازند بلکه ضربه بزرگی به تجارت بین‌المللی می‌زنند، اما چین هنوز جهانی شدن اقتصاد را در نظر دارد. طرف چینی تصور دارد این جهان نیاز به چند قطبی‌سازی برابر و منظم دارد و نیاز به جهانی شدن اقتصاد ضرورت دارد. به همین دلیل طرف چینی به طور موکد با جهانی شدن اقتصاد موافق است و اصرار دارد با سیاست‌های در باز برنامه‌های خود را تعریف کند.

زونگ پی وو افزود: درواقع اقدامات چینی برای ترویج جهانی شدن اقتصاد

یک لیست طولانی دارد و در سال‌های اخیر چین سیاست در باز را تبلیغ کرده و اصلاحات سرمایه‌گذاری خارجی را دنبال کرده است. این اقدامات سیاست درهای باز مورد استقبال همه کشورهای جهان واقع شده است.